CONTRIBUȚIE ACTIVĂ LA ÎNTĂRIREA CLIMATULUI DE PACE ȘI COLABORARE

Un eveniment important din agenda politică a săptămînii trecute l-a constituit, după cum se știe, ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, ședință care a reliefat încă o dată, prin problemele înscrise pe ordinea sa de zi, contribuția deosebit de activă pe care țara noastră o aduce la realizarea unui curs pozitiv al relațiilor internaționale, la extinderea colaborării între popoare, la soluționarea politică, pe calea tratativelor, a tuturor problemelor litigioase.

În cadrul ședinței, tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut o informare în legătură cu vizitele pe care le-a efectuat recent în Pakistan și Iran. Luînd cunoștință cu viu interes despre rezultatele foarte bune ale acestor vizite și despre posibilitățile însemnate de dezvoltare a colaborării dintre România și cele două țări, Comitetul Executiv a dat o înaltă apreciere activității desfășurate de președintele Consiliului de Stat, a aprobat în unanimitate rezultatele vizitelor și a stabilit ca ministerele și organizațiile economice să ia toate măsurile pentru transpunerea în viață a înțelegerilor stabilite în timpul vizitelor.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

În privința evoluției situației din sud-estul Asiei, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. — exprimînd sentimentele întregului nostru popor — a salutat cu deosebită satisfacție încheierea acordului de încetare a războiului și restabilire a păcii în Vietnam.

Definitivat după 57 de luni de negocieri, complicate și anevoioase, în timpul cărora s-a făcut din ce în ce mai mult simțită acțiunea convergentă a numeroși factori și forțe social-politice contemporane, acordul pune, în sfîrșit, capăt unei stări de război care dura, în această regiune greu încercată, de aproape trei decenii.

Încheierea acordului reprezintă o victorie istorică a poporului vietnamez, ce încununează lupta sa eroică pentru libertate, o victorie a forțelor antiimperialiste din întreaga lume, care dovedește convingător că un popor hotărît să-și apere, cu orice sacrificii, independența și ființa națională, dreptul de a fi stăpînul propriilor destine, nu poate fi înfrînt.

Demonstrînd, în aceeași măsură, că problemele litigioase, oricît de spinoase ar fi, pot și trebuie soluționate pe cale politică, în concordanță cu interesele fundamentale ale popoarelor în cauză, ale păcii, securității și colaborării în lume, acordul încheiat — ca și protocoalele sale adiționale — deschid poporului vietnamez perspectiva înfăptuirii aspirațiilor sale vitale, a împlinirii năzuinței de reunificare, și creează premise pentru o evoluție normală a situației în întreaga peninsulă a Indochinei.

Poporul român, care a manifestat de la bun început o solidaritate militantă, o profundă simpatie față de cauza poporului vietnamez, care a acordat Vietnamului luptător întregul său sprijin și ajutor pe toate planurile și în toate domeniile — material, militar, moral, politic și diplomatic — și care, prin cei mai autorizați exponenți ai săi, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, a militat cu hotărîre, fermitate și perseverență pentru încetarea agresiunii imperialiste, pentru o soluționare politică, pe calea tratativelor, a războiului din Vietnam și, în general, din Indochina, salută cu satisfacție acordul încheiat și își exprimă speranța că el va fi aplicat cu scrupulozitate.

Reafirmînd solidaritatea sa cu aspirațiile naționale ale poporului vietnamez, cu lupta acestuia, poporul român îl asigură în continuare de sprijinul său internaționalist în vederea vindecării mai rapide a rănilor războiului, refacerii țării și unificării patriei. Totodată, poporul român își manifestă hotărîrea de a dezvolta activ legăturile de colaborare cu toate popoarele Indochinei, cu convingerea că aceasta corespunde intereselor reciproce, cauzei păcii și cooperării internaționale.

Imperativele etapei precompetiționale

RESPONSABILITATE ȘI EXIGENȚĂ

Trec zilele, trec săptămînile și aproape fără să băgăm de seamă ne apropiem de deschiderea noii stagiuni de primăvară. Iubitorii fotbalului au mutat șuetele de la gura sobei, în aer liber, în preajma echipelor preferate, înfruntînd cu ele gerul tăios al lui februarie. Se anticipează de pe acum mari bătălii pentru desemnarea campioanei și obținerea unui loc mai bun în afara zonei periferice a clasamentului unde, pe o nevăzută tablă avertizoare, stă scris: **rezervat pentru Divizia B.**

Au mai rămas pînă atunci nici mai mult nici mai puțin decît 35 de zile! Zile hotărîtoare, decisive pentru noile acumulări specifice, pentru omogenizarea compartimentelor și de ansamblu a echipelor, pentru conturarea formulelor tip, pentru fixarea și aprofundarea ideii de joc. Este exact ceea ce fac echipele de mai bine de o săptămînă de cînd au încheiat etapa pregătirilor nespecifice, de încărcare a „acumulatorilor biologici".

Majoritatea antrenorilor sînt de acord că în acest prim ciclu toată lumea a muncit cu multă seriozitate, că jucătorii s-au supus conștient curbei efortului solicitat de program, că în general parametrii obținuți sînt buni. **Această notă de responsabilitate crescîndă a jucătorilor și antrenorilor este salutară și, firește, ea trebuie să fie menținută în continuare la cel mai înalt nivel.**

Am putea spune că greul abea de acum începe, deoarece se știe că, de regulă, trecerea de la munte-acasă, cînd jocurile-școală și de verificare cu parteneri de categorie inferioară abundă, este considerată, în mod nejustificat, de unii jucători, ca o perioadă mai relaxatoare, mai puțin solicitantă. Aici intervine punctul critic, cu nefastele lui urmări — pierderi din ceea ce a s-a cîștigat cu trudă și sudoare. **Marea artă a tehnicienilor este aceea de a menține constant tot ce se acumulează de pe o zi pe alta, de a găsi cele mai eficiente și variate mijloace de pregătire care feresc de un drum sinuos și care asigură atingerea unei forme sportive corespunzătoare în preajma startului oficial al sezonului.**

Evident, la exigența și responsabilitatea de care antrenorii sînt obligați să dea dovadă în permanență, trebuie să se adauge și acea mare **răspundere a jucătorilor de a fi mereu cu piciorul pe pedala pregătirilor, de a forța în orice împrejurare momentul acelei mult dorite autodepășiri.** Semnalul nostru pornește din evidența unor trecute și apropiate exemple nedorite. Îl aducem în discuție, spre reflecție, pe cel mai recent. Este vorba de băcăuanul **Rugiubei** care, după ce la munte a muncit ca niciodată, lăsînd să se întrevadă că va realiza un sezon bun împreună cu echipa sa, la reîntoarcere acasă a dispărut fără urme creînd mari probleme celor doi antrenori.

Firește că acest „caz Rugiubei" reprezintă limita superioară a iresponsabilității. Dar, ici-colo apar și alte forme, aparent nevinovate. **Micile abateri de la program, neangajarea la efort în fața unor adversari inferiori, încercarea de persiflare a celor mai slabi.** Prezenți la cîteva jocuri de verificare ale unor divizionare A ne-a fost dat să întîlnim și anumiți jucători care, nefigurînd în prima formație-probă, afișau un fel de nemulțumire, de blazare, dacă vreți. **Pericolul unui asemenea dezinteres apare și mai pregnant în momentul cînd, după multe căutări, antrenorii se fixează asupra unsprezecelui de bază cu care vor ataca returul. În loc să constatăm la rezerve mai multă ambiție față de această postură temporară, încet-încet ajungem să consemnăm discrepanțe între nivelul lor de pregătire și cel al titularilor.** Inutil să aducem în discuție exemple din perioada competițională cînd, martori la unele partide, rezervele făceau notă aparte de restul jucătorilor și am asistat la cazuri de schimbare a unei rezerve introduse în joc cu o altă rezervă! Un astfel de simptom aduce pe primul plan grija și marea atenție pe care antrenorii sînt obligați să o acorde încă de pe acum, **acelor fotbaliști care joacă mai puțin în prima echipă, înainte de începerea campionatului și în timpul desfășurării lui, tocmai pentru a menține interesul lor în procesul de antrenament. Numai astfel vor fi siguri că atunci cînd vor fi nevoiți să-i folosească, ei își vor face pe deplin datoria.**

În ideea aceasta, **formațiile de tineret-rezerve reprezintă rezolvarea ideală a fiecărui club în parte, apropiind-o de natura și obiectivul pentru care au fost înființate.** În alte țări, cu fotbal avansat, jocurile de la mijloc de săptămînă, ale primei echipe, au loc, de regulă, în compania formației de rezervă. Am văzut cu ani în urmă o asemenea întîlnire între prima formație a echipei Benfica și cea a rezervelor sale. A fost atît de îndîrjită și atît de aspră încît ai fi crezut că acest meci urmează să desemneze pe campioana Portugaliei. Un astfel de test ridică cota ambițiilor rezervelor, îți dă posibilitatea să urmărești piesa care îți trebuie în prima garnitură, să fii mereu în contact cu disponibilitățile valorice pe care clubul le are la dispoziție.

Vorbind despre responsabilitate și exigență nu putem să nu amintim de faptul că perioada actuală se cere intens folosită și în direcția unei susținute **munci educative în cadrul scurtelor ședințe de analiză după fiecare antrenament sau joc de verificare, de readucere aminte a regulilor de joc.**

S-ar cuveni să atingem cît de cît și mult discutatele și controversatele, în fiecare an, turnee de pregătire în țările ce pot asigura terenuri practicabile jocurilor de omogenizare. **Singurii în măsură să decidă asupra oportunității lor sînt antrenorii echipelor și conducerile secțiilor de fotbal.** Spunem oportunității deoarece se știe cîte neajunsuri se pot ivi dacă ele nu sînt bine gîndite. Orice deplasare își are riscurile ei și se poate solda cu o anumită diminuare a muncii depusă în țară. Recentul turneu al echipei Steaua în Liban și Siria este elocvent. **Rezultatele din partidele-test, total nesatisfăcătoare** (înfrîngeri în fața unor adversari foarte slabi) **sînt explicate acum de duritatea terenurilor pe care s-a jucat, deși se știa, din alte turnee, că așa stau lucrurile prin acele locuri.** Deci, a fost sau nu folositor echipei Steaua acest turneu-fulger? Rămîne de văzut.

În orice caz, se știe că federația de specialitate a atras, încă de la începutul anului, atenția cluburilor de a **judeca foarte exact orice deplasare făcută în perioada precompetițională, de a nu face simple voiajuri care să ducă apoi la anumite dereglări în procesul de antrenament în actuala perioadă pregătitoare.** Și fiindcă veni vorba de turnee, este stranie odiseea echipei Rapid care trebuie să înfrunte la 7 martie în Cupa cupelor redutabilul team englez Leeds United și care nu și-a asigurat din timp jocuri pe măsura încercării la care va fi supusă. Acest fapt arată, în primul rînd, **incapacitatea organizatorică a clubului, lipsa unor relații pe care trebuia să și le cultive de-a lungul anilor, așa cum și-au făcut alte cluburi. Se simțea nevoia chiar și a unui ajutor mai din timp din partea F.R.F.**

Federația de specialitate, în reuniunile sale organizate cu antrenorii și conducerile secțiilor de fotbal, și-a expus ferm punctele ei de vedere, **cerînd tuturor factorilor răspunzători să pregătească apropiatul sezon la nivelul cerințelor și exigențelor crescînde. Echipele, după cum se știe, au cam rămas datoare în multe privințe în turul campionatului. Acum li se cere să facă acel efort general de a asigura un salt calitativ campionatului singurul în măsură să dea acele rezolvări favorabile fotbalului românesc angajat în acest an într-o aspră luptă pentru realizarea obiectivului nr. 1 al anului: calificarea la turneul final C.M. 1974.**

Stelian TRANDAFIRESCU

ACTUALITĂȚI

TURNEUL ECHIPEI VSS KOSICE ÎN ROMÂNIA. La sfîrșitul acestei săptămîni va sosi în țara noastră echipa cehoslovacă VSS Kosice, care întreprinde un turneu în organizarea Universității Cluj. VSS va juca duminică la Sibiu cu C.S.M., la 14 și 16 februarie la Cîmpia Turzii și Dej, cu Ind. sîrmei și respectiv Unirea (două jocuri-școală) și la 18 februarie la Cluj cu Universitatea.

ULTIMA REUNIUNE CU ARBITRII DIVIZIONARI. Potrivit programului întocmit de federație, simbătă și duminică se va desfășura în București ultima consfătuire-instructaj cu arbitrii divizionari A, B și C din București și județele apropiate.

ȘEDINȚĂ CU SECȚIILE DIVIZIONARE B. Lunea viitoare va avea loc în Capitală o ședință de lucru organizată de F.R.F., cu președinții secțiilor de fotbal cu echipe în Divizia B.

SE ÎNTRUNEȘTE COLEGIUL DIVIZIONAR A. Reprezentanții celor 16 formații din prima divizie, care alcătuiesc colegiul divizionar A, se vor întruni luni 12 februarie la sediul F.R.F. în obișnuita lor ședință lunară.

CARNETUL SCRIITORULUI — EUGEN BARBU

AMESTECATE

Nefericirea face ca noi să știm abia astă seară ce rezultat a realizat **naționala** noastră la Nimes. De ce ar fi atît de important să aflăm scorul obținut în deplasare și alte amănunte? Pentru că de fapt **testul francez** ne va da prima indicație asupra viitorului **tricolorilor.** Sigur că un meci nu e concludent, dar poate fi simptomatic. Citesc cu groază că în turneul său sud-american, echipa R.D.G.-ului obține rezultate foarte frumoase, ăsta e un semn care trebuie să ne pună pe gînduri. Iată de ce așteptam să aflu ce va face echipa lui Valentin în fața echipei lui Pîrcălab.

Luată la prima vedere, **națională** noastră, nouă sau nu de tot nouă, pentru că de fapt antrenorul, și el nou, a optat tot pentru numele mari lasă impresie că există o înclinare spre primenire și cînd spun asta mă gîndesc la prezența în lot a lui Beldeanu, Hajnal și ceilalți tineri.. Vor rezista ei în fața consacraților?

Din meciurile preliminare s-a putut observa, cum era și normal, că cei neafirmați voiau mai mult și că au scos rezultate imediate mai bune, în sensul că formația care cuprindea „speranțele" era mai insistentă și mai pusă pe gol. Ca principiu enunțat s-a precizat că vor fi preferați oamenii care nu se cruță, indiferent de numele celorlalți, ceea ce este foarte bine. Sentimentalismul, în general, nu folosește nimănui.

Așadar, ce se va întîmpla astă seară la Nimes?

Va învinge **noul val** sau **conservatorii** se vor ține bine în șa?

★

Citesc un articol al lui nea Mache în „Sportul" în care, bine se spune, că **Rapidulețul,** la drept vorbind, pleacă la startul meciurilor cu **Leeds,** cam dezarmat. La prima privire lucrurile sînt chiar așa. Perioada de pregătire a **Realului** nostru este lipsită de evenimente. Meciuri cu **Metalul** și două partide în Algeria, care nu e patria fotbalului. Puțin, foarte puțin. Gîndiți-vă că echipa engleză joacă de mult returul și e în plină ascendență, amenințînd titlul, în timp ce formația gărarilor abia se desprinde de o echipă de Divizia B.

Inegalitatea sare în ochi. Ni se reamintește soarta **U.T.A.-ei** de anul trecut, și pe bună dreptate. Aceeași nepăsare sau același formalism. Dar federația asta de specialitate ce face la urma urmelor? Dar respectivul club? Nu se poate descurca, în nici un fel, singur?

★

Citesc în ziare că mai mulți fotbaliști au fost scoși din loturi pentru beții repetate. Rugiubei nu s-a prezentat de o săptămînă la pregătiri, Pavlovici a fost alungat și de la **Drobeta** și caută sălaș pe la Sibiu, dacă știu bine. Ce înseamnă toate astea? Că oamenii nu se iau în serios, că fac din fotbal un fel de distracție duminicală. Nu am nimic cu petrecăreții, îi privește, poate au meserii sigure, dar de ce să fie și fotbaliști în același timp? Cine-i obligă?

★

Voinea a fost abandonat de echipa **Steaua.** Este „ofertat", cum se scrie negru pe alb, de echipa lui Titi Teașcă. Inimosul înaintaș, dintr-un fel de dragoste dusă dincolo de mormînt așteaptă să i se ceară scuze și să reapară în echipa **roș-albaștrilor.**

Noi, care am trăit atîtea în lumea fotbalului credem că Voinea a fost sacrificat pe altarul tinereții și că-l precede pe Tătaru. „Steaua" are la ora asta o generație de jucători furioși care-l fac inutil în Ghencea și asta ar trebui s-o priceapă mai întîi chiar cel în cauză.

— Dragă Voinea, după frumoasa **epocă franceză,** nici Galațiul nu este un loc de exil! Soarta elefanților este să-și trăiască sfîrșitul la cimitirul cu același nume. De ce să roșim? Atîția oameni au jucat fotbal și au terminat la fel... Nu e nici o rușine. Există o vîrstă cînd și femeile nu se mai arată oricum în lume...

Noi te iubim, bătrîne! Dă o lecție celor care te-au uitat, făcîndu-i să te regrete...